

[Stavad]

Det er den mest utrolige måde, skatteministeren udlægger teksten på, og jeg vælger at tolke det som udtryk for, at skatteministeren selv føler sig på meget dybt vand, og at skatteministeren så måske bliver hjulpet lidt på vej af, at demagoger har rimelig gode betingelser i forhold til hele den del af vores skattelovgivning, som er allermest indviklet, og det gælder ikke mindst virksomhedsskatteordningen.

Men lad os nu tage udgangspunkt i Holger. Skatteministeren siger: Jamen der er faktisk en forskel mellem selvstændigt erhvervsdrivende og lønmodtagere. Hvis der var tale om en lønmodtager, havde han fået den overskydende skat tilbage. Enig. Det får den selvstændige også. Det, som skatteministeren her vil sørge for, er, at den pågældende selvstændige erhvervsdrivende også skal kunne få tidligere års betalt skat udbetalt som overskydende skat. Hvis skatteministeren vil vise mig én lønmodtager, der efter skattereglerne kan blive bragt i den situation, at man får tidligere års betalt skat udbetalt kontant fra skattevæsenet, så vil jeg meget gerne bekendtgøres med den regel; jeg er sikker på, at der er mange, der gerne vil købe den af skatteministeren.

Dernæst rammer dette fuldstændig tilfældigt. Lad os tage to selvstændige erhvervsdrivende: Holger og broderen. Holger har valgt at benytte virksomhedsskatteordningen, Holger har tjent 300.000 som overskud i sin virksomhed, han bruger de 150.000, de andre 150.000 skyder han ind på virksomhedsskatteordningen. Fordi Holger nu skyder de 150.000 ind på virksomhedsskatteordningen, skal han kun betale 34 pct. og ikke op til 68 pct. i skat. Han sparer altså ca. halvdelen af skatten det pågældende år ved at benytte virksomhedsskatteordningen. Broderen, som også tjener 300.000, men som ikke har benyttet virksomhedsskatteordningen, bliver fuldt beskattet i de pågældende år og kommer til at betale næsten det dobbelte i skat af de 150.000, fordi han har afregnet sin skat for det pågældende år kontant og her og nu. Virkningen af det, skatteministeren foreslår, er, at den selvstændige erhvervsdrivende, som tilfældigvis har valgt at betale den lille skat, vil skatteministeren nu give adgang til også at få den lille skat udbetalt, hvorimod den anden selvstændige erhvervsdrivende, som har valgt at betale den store skat og afregne kontant med samfundshusholdningen,

ikke får adgang til at få noget som helst tilbage. Det er skævt, urimeligt og noget fusk.

I forhold til investeringsfonds forsøger skatteministeren også at tale sig ud af den fremsættelsestale, som skatteministeren selv har skrevet eller i hvert fald lagt navn til. Det kan godt være, at skatteministeren har fortrudt den, det bliver hans problem. I det, skatteministeren selv har lagt navn til, står der, at man ikke mener, dette her koster noget, for, som man skriver, må det altovervejende forventes at træde i stedet for frigivelse til anskaffelse af afskrivningsberettigede aktiver. Altså man får penge ud, til gengæld investeres der ikke, siger skatteministeren.

Senere siger skatteministeren, at det er svært at skønne over dette, men man anslår, at ca. en tredjedel vil benytte ordningen. Skatteministeren har selv oplyst, at der efter regeringens skøn henstår mellem 11 og 12 mia. kr. på investeringsfonds, når vi kommer til udgangen af dette år. Hvordan skatteministeren vil vride den, så man når frem til et andet resultat, end at det betyder manglende investering i størrelsesordenen, lad os så være forsigtige og sig 3-4 mia. kr. i 1993, det forstår jeg ikke!

Så forsøger skatteministeren at sige, at det er jo de dårligst stillede, vi hjælper, ellers kan disse virksomheder måske slet ikke investere. Nej, også her er det tilfældigt, for det er kun virksomheder, der har haft gode år og gode overskud, som har benyttet investeringsfondsordningen og derfor også får mulighed for at hæve pengene. De virksomheder, som har haft dårlige år, har ikke benyttet ordningen, og derfor får de ingen hjælp. Det er tilfældigt, det er skævt, det er urimeligt, og det er noget fusk, og derfor håber jeg også, at skatteministeren kommer til at opleve, at den konklusion, han nåede til, var forkert.

Der er positiv vilje til at løfte de problemer, landbruget står med. Der er positiv vilje til, at Folketinget ser på tørkehjælpsproblemet, og skatteministeren kunne med god samvittighed konkludere, at det var godt, at et flertal havde taget positivt imod den intention – og Socialdemokratiet kan tælles med dér. Men jeg havde nu meget svært ved – efter den regnebog, som jeg er lært op efter – at tælle mig frem til et flertal, der udtalte sig overvejende positivt om forslagene i den form, de foreligger i. Jeg talte mig frem til, at der var 2 partier, som tilsam-